

mende, og Ministeren har tiltraadt det: „Ministeren for offentlige Arbejder kan fastsætte Regler, hvorefter Generaldirektøren i særlige Tilfælde, hvor Hensynet til Driftens Økonomi maatte gøre det ønskeligt, kan nedsætte Taksterne med indtil 50 pCt. for Personer og 33 $\frac{1}{3}$ pCt. for Gods og levende Dyr.“ Ved denne Ændring er det fastslaaet, at det er Ministeren, der staar til Ansvar overfor Rigsdagen, og jeg skal derfor foreslaa, at denne Ændring vedtages.

Saa er der Ændringsforslag Nr. 3. Der findes i Lovforslaget en Bestemmelse om, at Loven skal tages op til Revision i Aaret 1931—32. Udvalget er af samme Opfattelse som den nedsatte Administrationskommission, at disse Revisionsbestemmelser ikke er heldige, hvorfor man foreslaar, at den her udgaar. Det staar jo altid Ministeren og Rigsdagen frit for at fremkomme med Forslag til en Revision, naar en saadan paa Grund af Forholdene maatte være paakrævet.

Hermed skal jeg anbefale de stillede Ændringsforslag og Lovforslagets Vedtagelse i den saaledes ændrede Skikkelse.

Slebsager: Jeg har kun en enkelt Bemærkning at gøre i Tilslutning til Ændringsforslag Nr. 1. Jeg rejste ved første Behandling det Spørgsmaal, om det ikke vilde være rigtigt, i Stedet for at beholde de fastsatte Takster som Maksimaltakster og give Ministeren Bevægelsesfrihed under Maksimaltaksterne, af Hensyn til det Forrentningskrav, der maa komme i første Række, at fastslaa de nuværende Takster som Normaltakster og give en Bemyndigelse til at gaa visse Procent op og visse Procent ned. Jeg nærer nemlig nogen Ængstelse for, at den Ramme, der gives med de nuværende Takster, ikke skal være tilstrækkelig rummelig til, at man kan naa det, som er Forudsætningen for hele Arbejdet med disse Forslag, en virkelig Forrentning af Statsbanerne. Vi har imidlertid forhandlet dette Spørgsmaal i Udvalget baade med den højtærede Minister og Regnskabsdirektøren for Statsbanerne, som begge har været af den Opfattelse, at de nuværende Maksimaltakster gav en tilstrækkelig vid Ramme til, at man ved Hjælp af dem kunde naa en virkelig Forrentning af Statsbanerne. Jeg tænker mig naturligvis ikke, at man vil kunne naa det lige straks, men derimod efterhaanden og inden alt for længe. Naar man altsaa baade fra Ministerens og Regnskabsdirektørens Side mente, at den Ramme, der nu foreslaas med Hensyn til Maksimaltaksterne, er tilstrækkelig rummelig til, at Forrentnings-

kravet vil kunne opfyldes, har jeg selvfølgelig ikke Lyst til at opretholde Kravet om Normaltakster, hvor man ogsaa skulde have Bemyndigelse til at gaa op, og jeg har derfor kunnet frafalde dette.

Ifølge Ændringsforslag Nr. 1 skal Ministeren, naar der er Tale om Takstnedsættelser i Almindelighed, generelle Takstnedsættelser, og derved forstaar jeg en Nedsættelse af Grundtaksten for Personbefordring eller for Godsbefordring som Helhed, være forpligtet til at forhandle med Jernbaneraadet og have Tilslutning til Foranstaltningerne fra begge Rigsdagens Finansudvalg, mens der selvfølgelig ikke ved dette Ændringsforslag er Tanke om at røre ved Statsbanernes Bemyndigelse til at bevæge sig op og ned indenfor Maksimaltaksternes Grænser med Hensyn til de enkelte Klasser indenfor Godsbefordringen.

Jeg har blot ønsket at gøre disse Bemærkninger og skal for øvrigt anbefale Ændringsforslagene saavel til dette Lovforslag som til de øvrige.

H. F. Ulrichsen: Jeg vil gerne slutte mig til den almindelige Tilfredshed, der har været over, at der er opnaaet Enighed om Ændringsforslagene, men for mit personlige Vedkommende vilde jeg egentlig have foretrukket, at man ikke var gaaet til den Ændring, der er opført under Nr. 1, idet jeg i og for sig tror, at det havde været heldigt, om Ministeren havde faaet den fulde Beføjelse, som han skulde have efter det oprindelige Lovforslag. Det er udelukkende for at opnaa Enighed, og fordi Ministeren har kunnet acceptere Ændringen, at jeg ogsaa er gaaet med til den. Den Forespørgsel, der fra Udvalget er sendt til Ministeren om de særlige Fragtaftaler, skyldes mig i Overensstemmelse med de Bemærkninger, jeg gjorde ved første Behandling, hvor jeg pegede paa, at denne Bestemmelse eventuelt, efter hvad man mente fra nogle Sider, kunde medføre økonomiske Fordele for de større Virksomheder; men det Svar, vi har faaet, er efter mit Skøn fuldt ud tilfredsstillende. Jeg tror, det er rigtigt, at man efter dette Svar fuldstændig lader dette Spørgsmaal ligge og lader de nævnte Betæneligheder fare. Jeg vil ogsaa gerne gøre den Bemærkning, at jeg anser det for overordentligt heldigt, at der i Betænkningen er blevet fastslaaet en hel Del Principper, som man fra de forskellige Partiers Side er enig om bør følges, naar Statsbanernes Styrelse skal ind under de forretningsmæssige Former. Jeg skal særlig udtrykke min Glæde over, at det er blevet fastslaaet, at man saa vidt